

Posamezna številka „Dneva“ stane 6 vin.,
ravno toliko številka „Bodeče Neže“.

„DAN“ izhaja vsaki dan zjutraj; tudi ob nedeljah in praznikih. Vsako nedeljo ima humoristično prilogo „BODEČA NEŽA“. Za ljubljanske naročnike stane „Dan“ s prilogo dostavljan na dom celoletno 20 K, mesečno 1.70 K; brez priloge celoletno 18 K, mesečno 1.50 K. Za zunanje naročnike stane „Dan“ s prilogo celoletno 22 K, četrtletno 5.50 K, mesečno 1.90 K. — Naročnina se pošilja upravištvu.

Telefon številka 118.

DAN

Neodvisen političen dnevnik
s tedensko humoristično prilogo Bodeča Neža.

Posamezna številka „Dneva“ stane 6 vin.,
ravno toliko številka „Bodeče Neže“.

Uredništvo in upravištvo: Ljubljana, Franciskanska ulica številka 6.
Dopisi se pošiljajo uredništvu. Neprankirana pisma se ne sprejemajo, rokopi si ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtice, poslana in zahvale vrsta 20 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. — Za odgovor je priložiti znamko.

Odgovorni urednik Radivo Koren. Last in tisk „Učiteljske tiskarne“.

Telefon številka 118.

Volitve v Istri. Velikanske povodnji v Sibiriji. Nova nesreča na morju. Bulimbasić se ponesrečil v Zagrebu. Ne v Ameriko.

Deželnozbornske volitve v Istri.

Iz Boljunca, dne 24. maja.

Danes je bil tu pri nas javen shod, katerega je sklical v imenu Političnega društva za Hrvate in Slovence v Istri, bivši deželni poslanec in predsednik okrajnega zaupnega zastopa nadučitelj Valentič.

Ze ob 4. uri popoldne so se začeli zbirati volilci v velikem številu na prostornem dvorišču Sancinove gostilne. Nebo je bilo nekoliko oblačno, a tudi politično nebo ni bilo jasno. Da se nabira nevlita in da ni vse tako, kakor je mislilo P. D., je bilo pričakovati, ker so zastopniki kranjskih razmer privlekli na bojišče topove največjega kalibra, ker se petelinčki niso tako nevarni, kakor se je mislilo.

Ob 5. uri popoldne je povabil sklicatelj shoda, v dvorano, zborovalce in otvoril shod s pozdravnim nagovorom. Predstavil je izrednega zastopnika političnih društev v Pazinu in v Trstu dr. Jos. Mandiča, odbornika Istrskega političnega društva č. g. župnika Šašelja, izročil pozdrav volicem drž. posl. prof. Mandiča, ki obznanjuje, da ni mogel priti med nas, radi boleznij, izročil pozdrav vč. g. Škrbca, omenil na kratko nedelovanje deželnega zbora istrskega v preteklem šestletnem razdobju, ter povabil zborovalce, da si izvolijo predsednika.

Prosil je besedo posestnik Mila Bolčić in predlagal predsednikom č. g. Milko-ta Šašelja, k je pa dobil le 36 glasov. Oglasil se je za besedo posestnik Matija Žerjal in predlagal predsednikom prvega podžupana nadučitelja Venturinija, za katerega je glasovalo nad 150 zborovalce.

Nato je prevzel predsedstvo nadučitelj Venturini, kateri je opravil nepristransko župana Samca, je v kratkih in jedrnatih besedah pojasnil delovanje krajevnega (mestnega) odbora političnega društva, kateremu je on predsednik, ter sploh volilne priprave v naši občini. Ko se je nekoliko polegel vihar radi volitve predsednika, je podelil besedo sklicatelju shoda; kandidatu Valentiču. Ta je na kratko opisal Istrski volilni red, delovanje istrskega deželnega zbora v prošlem šestletju, ki je obstajalo iz par sej, hitro po sklica-

nju deželnega zbora. Naši poslanci so pa storili svojo dolžnost in skrbeli za naš narod tudi izven deželnega zbora, ter se sestajali čestokrat v klubse seje. Večji uspehi, ki se je z danimi razmerami v deželi dal doseči, je bila podpora v bedi, pred dvema leti. (Klici: Kam je šel velik del te podpore?) Italijani v naši pokrajini nas zatirajo na vse mogoče načine. Ze volilni red sam nam je krivičen, ker daje slovanski večini samo 19. zastopnikov, dočim italijanski manjšini 25 zastopnikov, od katerih so nam v zadnji volilni kampanji Italijani še enega ukradli s svojim verolomstvom. V istem razmerju smo tudi zastopani v deželnem odboru, ker imajo vsa vodilna mesta v deželi naši nasprotniki, temu posledno ne dajo Slovanom nobenega službenega mesta. Tako nimamo mi Slovenci in Hrvatje nobenega deželnega uradnika, da celo niti nobenega praktika. Enako smo prezrti v drugih zastopih v deželi. Le ako bomo nastopali složno, zamoremo se nadejati, da bomo zlomili italijansko premoč v deželi. Nato na kratko opiše priprave za volitve, katere je podvzelo Istrsko politično društvo, ki je zaslislavši mnenje posameznih krajevnih odborov in kmetske zveze proglasilo kandidate med drugim tudi za naš volilni okraj in sicer za V. ali takozvano splošno kurijo drž. poslance prof. Matka Mandiča (bur-ni živijo Mandič klici), a za kmetske občine nadučitelja Valentiča in župnika veleč. Matevža Škrabec. (Tu je sicer padlo nekoliko medklicev dol z njim, in nekoliko živijo Škrbec, ki pa niso vredni omenbe). Ko se je nekoliko poleglo hrup, je naduč. Valentič nadaljeval: Pri odločanju kandidatov je imelo pol. društvo težavno stališče. Tudi ne morem in nočem trdit, da so ravno predloženi kandidati najsposobnejši in največjega spoštovanja vredni. Zagotoviti pa moram, da bodo storili svojo dolžnost v vsem obsegu. Volilci sami, pa se moremo odreči separatizmu, odreči se moremo osebnemu sovraštvu in se pokoriti disciplini, ter za predložene kandidate oddati svoje glasove, in pokazati našim nasprotnikom Italijanom, da smo res razsodna masa in se ne pričamo med seboj. Le s slogo in enotnim nastopom nam bo mogoče zlomiti premoč Italijanov.

Nadučitelj Venturini na kratko omenja, da bi bila že vlada v Istri sistirala ustavo in napravila komisarijat, a se ne upa radi Italijanov, ker ti bi hitro dobili pomoč iz kraljestva

(klici: Tudi v Dolini bi bil potreben komisarijat, povejte, kaj je napravil Pangerc v 13 letih.) Nam Slovanom, sicer se ne bi moglo goditi huje tudi v komisarijatu, vendar zavzemati se moramo za ustavno življenje. Omenja, da hoče politično društvo delovati popolnoma sporazumno z ljudstvom, za to je tudi prenosovalo pravila, ustanovilo je krajevne in okrajne odbore. Le žal, da se ljudstvo premalo briga za politično društvo in da pristopa premalo članov. Zlasti premalo članov III. in IV. reda, katerim je članarina tako majhna. Politično društvo hoče z dokazi ovreči trditve, da dela po volji par voditeljev, ampak dela po volji ljudstva. Zato tudi pristopite kot člani vsi, ki vam je kolikaj dopuščajo razmere. Politično društvo potrebuje pomoči, potrebuje tudi denarja in to posebno sedaj v volilni borbi, ko imajo naši nasprotniki zagotovljeno pomoč izven črnozlatih kolov, izven mej države.

Dobi besedo č. g. župnik Milko Šašel iz Klanca in pozdravlja zborovalce, kot odbornik političnega društva, opravičuje odsotnost kandidata č. g. župnika Škrbca. Opisuje delovanje političnega društva v teku zadnjega pol leta, zlasti se opisuje, da je pol. društvo povsem upoštevalo željo ljudstva, izraženo potem krajevnih (mestnih) odborov. Priporoča složen nastop pri volitvah. Nikakor se ne more tu očitati P. D., da ni postopalo lojalno in pravilno.

Prosi besedo Nazarij Bertok iz S. Toma pri Kopru in pravi, da se je danes vse preveč zavleklo osebnosti, da naš boj ni več narodni boj, ampak žalibog, že bolj stanovski boj ali boj interesov.

Predsednik podeli besedo dr. Mandiču, ki v krasnem in vznemelenem govoru, kakor zna le on, je uprav elektriziral zborovalce. Povdarjal je, da je prišel na izrecno željo Političnega društva iz Pazina in političnega društva Edinost iz Trsta, katerih pa ne enega ne drugega ni član. Namenil je nastopiti komaj proti koncu, a ravno razni mejklici, mu dajejo povod, da čuti potrebo že poprej nastopiti. Zato je rekel, hočem nastopiti le iz slovanskega stališča in vam priporočam, da popolnoma opustite osebnosti, da popolnoma opustite stanovski boj, ki zlasti sedaj ni na mestu, ko imamo pred seboj tako močnega in tako dobro organiziranega in finančno podprtega sovražnika. Bil sem prvi v Trstu, ki sem se začel boriti za socialno povzdigo, kakor tudi za gospodarsko povzdigo nižjih slojev, delavstva in kmeta v Trstu in njegovi okolici. Danes morem z radostjo konstatirati krasne uspehe tega dela v Trstu in okolici. Zato tudi v Istri moramo delati vzporedno na narodno političnem in socialno ekonomič-

Revolucija v Albaniji.

Se malo časa in kralj Vid bo padel v morje...

nem polju za povzdigo našega ljudstva, za povzdigo našega milega naroda slovanskega (Slovencev in Hrvatov). Sedanje volitve morajo biti sijajna manifestacija slovanskega naroda v Istri in ne stanovski ali kakor bi hoteli drugi reči boj za načela. Obznanjuje, da smo Slovani v Istri enakopravni samo pri dolžnostih, torej tedaj, ko odračunavamo davke, dajemo vojake itd., a ne tedaj, ko se dele dobrote in pravice. Italijani negirajo našo eksistenco in bi hoteli vsaj na zunaj pokazati svetu, da je Istra italijanska, (klici: San Giuliano - dr. Stanger, živio dr. Stanger), ali mi moremo ponovno in sijajno dokazati, da ni tako, kakor hočejo pokazati Italijani. Oni se že veselo naše nesloge in je že njih glavni organ »Piccolo« prinesel za njih vesela poročila, o našem nesloženem nastopu pri prihodnjih volitvah. Mi moramo pokazati, da se zavedamo položaja, v katerem se nahajamo in moramo nastopati složno. Dokazati moramo Italijanom in vladi našo moč. Ne smemo pozabiti okolištin, da je dr. Bartoli svoj čas dejansko napadel naše zastopnike v deželni zbornici, ko so se poslužili

svojega milega materinega jezika. Nato očrta v kratkem naš težaven položaj v Istri. Vsa krivda na naših nezdravih razmerah zadevuje vlado in končno samo vlado. In tudi sladi in dozdnevno pravični namestnik Hohenlohe ima pri tem velik delež. Ako ne bi vlada leto za leto odobrila proračuna, bi kmalu nastal mir in bi se kmalu uvedlo ustavno življenje. To sicer izvaja v praksi kje, na Češkem, kjer je treba nastopiti proti Slovanom, ne pa v Istri, kjer je treba nastopiti proti Italijanom. Ker se je slišalo izreze o stanovskem boju, vprašam vas, hočete ob danih razmerah res izzvati stanovski boj? Boj za načela? Hočete res nastopiti delavci proti kmetom, učitelji proti duhovnom, duhovni proti advokatom in obratno? Ne, stokrat ne! Vsi se moramo bojevati rama ob rami proti enemu samemu sovražniku Italijanu in temu dosledno proti vladi, ki protitežira tega našega skupnega sovražnika (klici: Tako je). Naše volitve so za nas potrebne in moramo dokazati, da se zavedamo svoje dolžnosti. Sedanje volitve naj pokažejo Italijanom izraz ljudske volje, pokažejo naj ga pa tudi vladi. Zato:

LISTEK.

M. ZEVAKO:

Srce in meč.

Roman iz francoske zgodovine.
(Dalej.)

»Pač; gospodu grofu je poverjeno tajno poslanstvo do kraljice navarske. Davi je moral ostaviti Pariz in mi je naročil, da naj vas pridem pomirit.«

Alisa je prebledela. Grizla si je ustnice. Duh ji je napolnilo tisoč vprašanj, ki si jih ni upala izreči jasno. Vitez je zasledoval pozornost znake njene razburjenosti. Negotova sumnja, ki ga je bila navdala proti Alisi že v prvem trenutku, je dobivala čimdalje opredeljenešice lice. Sklenil je, nadzorovati v bodoče to žensko in jo spoznati, kaj je.

V pomirjenju mu je bilo le eno: ves vitez je pričal, da ljubi Marijaka z iskreno ljubeznijo.

Toda kaj je pomenila potem ta zmedenost?

Zaključil je svoj posel čim najnaravneje, rekoč Alisi:

»A to še ni vse, madam. Prijatelj mi je naročil, naj vam povem, da hoče porabiti svoje popotovanje h kraljici navarski v vajin prid in ji priznati vajino ljubezen...«

Pardajan se ni bil dobro izrekel teh besed, ko je pograbil Aliso kr-

čevit trepet. Smrtna blest ji je pokrila obličje in zamrmala je s tiho-glasom:

»Izgubljena sem!«

»Gotovo ste me razumeli napak, madam!« je vzkliknil Pardajan. »Gospod grof ima namen, prositi kraljico dovoljenja, da vas sme poročiti, kakor hitro se vrnete v Pariz... Mislim, da vam napavim veliko veselje s to novico...«

»Da... zares...« je jeknila Alisa... »res mi je v radost, vsa srečna sem... ah! umiram...«

»Pri Pilatu! Onesvešča se! Ohe! Pomagajte!« je kriknil Pardajan.

Zares! Alisa de Luks je bila padla brez zavesti vznok. Ležala je nepremično, kakor mrtva. In z nepopisno mešanico sočutja in dvoma je zagledal vitez dve solzi na brezbravnih licih nesrečnice — edini priči, da še živi.

Stara Lavra, ki ga je slišala kričati, je pritekla vsa prestrašena; sicer pa je prisluškovala pri ključavnicah.

»Ne vznemirjajte se,« je dejala z usmevom, ki se je zdel Pardajanu precej čuden, »moja nečakinja je podvržena tem omedlevicam; to jo popade za vsak najmanjši strah ali veselje... a nevarnosti ni nobene.«

Starka je drgnila med tem govorjenjem Alisi senice z jeshim in se trudila, da bi ji spravila v usta par kapljic iz steklenice, ki jo je bila vzela iz omare.

»Aha!« je rekel vitez mašinalno, »madam je potemtakem vaša nečakinja?«

»Da, gospod... edina sorodnica, ki mi je še ostala... Oglejte, glejte! Zavest se ji že vrača... Zakaj se tako vznemirjaš, dete moje... Kaj se ti je zgodilo? Ali si izvedela kaj žalostnega?«

Alisa je bila odprla oči; videla je, da stoji vitez še tu.

»Ne,« je odgovorila z naporom, ki je bil vreden občudovanja.

»Veselega torej?« je silila vanjo kruta starica.

»Da!...« je rekla Alisa z neskončno žalostnim glasom.

V naslednjem trenutku se je zdelo zopet čila in mirna; vrnila se ji je bila sila duše, ki jo je delala v resnici nenavadno žensko. Vitez je hotel diskretno oditi. Toda zadržala ga je, hoteč izvedeti podrobno vse, kar je vedel Pardajan. Večkrat ji je moral ponoviti grofove besede in poročati iznova o dogodkih sinočnje noči in prizorih, pri katerih je bil navzoč. Alisa je poslušala vse to z napeto pozornostjo, ki je zelo presenečala vitezovo neposredno po njeni omedlevici.

Odšel je naposled, še radovednejši nego prej, a s trdnjo voljo, razrešiti skrivnost, ki jo je slutil tukaj. Ko pa je hotel za nekaj dni posetiti Aliso, je našel hišo zaprto kakor Memski dvorec. Vpraševal je sosedje, a niso mu mogli postreči niti z najmanjšim podatkom.

Tako je bil Pardajan zdaj čisto osamljen v Parizu. Ostal mu je edini maršal Monmoransiški. Sedela sta skupaj po dolge ure in snovala jalove načrte za nadaljne iskanje.

V tej brezdelci in smutnem dolgočasu je porabljil torej vitez čas v to, da se je izprehajal po Parizu z odprtimi očmi in ušesi, išoč sluhčaja, ki bi mu pokazal pravo sled do Luze, a zaman.

V njegovo srečo ga ni zapazil nikoli nihče izmed njih, katere bi bilo zanimalo, videti ga, in ki so mislili, da je mrtev.

Srečal ni niti Mereverta, niti gizzalinov.

Nekega dne, ko se je klatil okrog Univerze, ga je privedel slučaj na grič sv. Oenovefe, v samotno uličico, ki je držala ob desni strani karmelitskega samostana.

Več hiš, ki so se naslanjale na samostansko zidovje, je bilo v resnici spojenih s samostanom. Bile so večinoma prodajalne, ki so jih menih natihem podpirali in kjer so prodajali »odpustke«, kakor molke, svetinje, in svete podobice, po šegi, ki vlada še danes okrog velikih cerkva.

V eni teh prodajalnic so izdelovali umetne cvetlice, kakršne devljejo po cerkvah na oltarje: šopke v kričevih barvah in z zlatimi listi.

Zelo vroče je bilo tisti dan; delo se je vršilo na pragu, skoraj že na ulici, v senci visokih samostanskih zidov.

Bil je tam mož, ki je vodil delo, dve ženski in mlada deklica; urno jim je rastlo izpod rok ponarejeno cvetje in grmičje.

Par korakov od te skupine je zdel otrok in defal čisto sam.

Pardajan se je ustavil in ga pogledal.

Dete je vzbujalo pozornost z živno umnostjo, ki je sijala iz njegovih velikih, globokih oči. Videti je bil blede in bolehen. Dih žalosti je veljal od njega. Toda ravno v tem trenutku se je zdel srečen ali vsaj tako popolnoma zatopljen v svoje delo, da je zabil vso žalost svojega srca.

V tem otroku je bivala očividno duša umetnika.

O tem niso pričale samo njegove globoke, zamišljene oči in naravna lepota njegovih gibov, marveč tudi čudna popolnost dela, ki je prihajalo iz njegovih rok.

»Le glej, Klemenček,« je dejala ena izmed deklet, »da se ne zbodeš, kakor si se včeraj...«

Rokodelci, ki so se trudili na cerkvenem pragu, so ga pogledovali zdajpazdaj s sočutjem in migali prizanesljivo z ramami. Zakaj zlato listje, ki so ga izdelovali ti dobri ljudje, je bilo vedno enako, in cvetlice — geometrične: pravi šopki za cerkvene vaze. Narobe pa se je prizadeval otrok, podati naravno lice cvetlice.

Ne vedoč zakaj, se je začel tudi Pardajan zanimati za njegovo delo; kar ganilo ga je.

1. moramo pošiljati v deželni zbor moše, ki bodo zastopali naš interes, zastopali našo voljo in ne bodo niti za las odnehali ne napram vladi, ne napram Italijanom; 2. dokazati moramo, da pri izbiri kandidatov in pri glasovanju za nje nam prav nič ne odločujejo osebnosti, ampak stvar sama. So li bili proglašeni kandidati zbrani srečno ali ne, to ne more priti več v poštev, ker upoštevalo se je sporočilo krajevnih in okrajnih zastopov, ki bi bili morali zaslišati mnenje ljudstva, mnenje volilcev, in dokazati, da smo politično zrel narod. Politično društvo sedaj nikakor ne more odstopiti od proglašanih kandidatov, ker s tem bi si dalo slabo spričevalo, obsodilo bi se samo sebe na smrt. Zato radi narodne discipline, glasujte vsi za proglašene kandidate! Utemeljuje narodno disciplino v Trstu in vsled nje tudi dosežene uspehe, mi dovolite navesti samo en slučaj izmed tistih. Leta 1908 je šel en delavec na volišče, sem ga srečal in mi reče, jaz tega kandidata ne morem voliti, ker je moj smrtni sovražnik, odpustil me je iz dela in pripravil mene in družino ob kruh. Jaz sem napravil nekoliko čuden obraz, a rekel nisem ničesar. In veste, kako je mož volil? Že pred volitvijo je izjavil, moram voliti tako, kakor je politično društvo določilo, ker je stvar gotovo dobro preudarilo, in nočem, da bi mi kdaj vest očitala narodno izdajstvo, radi osebnosti. Zato hočem voliti med drugimi tudi mojega smrtnega sovražnika. In res je tudi tako storil. Dragi volilci! Taka je narodna disciplina v Trstu in ta narodna disciplina tudi kaže uspehe. Poštena glasovnica je naše orožje, ki gotovo privede do zmage.

Prijavi besedo Karol Šiškovič, trgovec in posestnik iz Črnika, ki je govoril prilično tako: Sokoli volilci! Breg je bil vedno prvi, bil je takorekoč zvezda vodnika v politiki na koperski in tako naj bo tudi sedaj. Opustimo vsake osebnosti, ves boj za načela, ves stanovski boj, in borimo se samo proti skupnemu sovražniku. Ne priglajamo psevdokandidatov, ker to stane mnogo denarja, mene je n. pr. stalo pred šestimi leti čez 5000 K, in prinaša sramoto in blamažo. Zato volimo vsi složno in glasujemo za proglašene kandidate. Vendar pa, da damo naša našim srčnim željam, in da dosežemo za naš narod dobrih uspehov, predlagamo resolucijo in prosim, da jo zborovalci volilci soglasno sprejmete, katera resolucija naj bo v bodoče direktiva toliko političnemu društvu kolikor deželnim poslancem.

Resolucija, sprejeta na volilnem shodu za istrske deželnozbornske volitve, ki se je vršil v Boljuncu, dne 24. maja 1914:

1. Pozivlje se politično društvo, da v bodoče vpoštevata težnje kmetkega ljudstva. Istre in mu ob prilaženju kandidatov za prihodnje (ne sedanje) deželnozbornske volitve, da tudi primerno mesto zastopnikom iz kmetkega stanu.

2. Naši poslanci naj zastavijo vse sile v to, da se za našo narodnost toliko krivični deželnozbornski volilni red revidira, in naj nam novi zagotovi zastopstvo, odgovarjajoče našemu številu in našim močem.

3. Zastavijo naj vse sile na to, da se pismeno vložene interpellacije v tistem jeziku, kakor so vložene, tudi po predsedstvu takoj prečitajo, in ne šele kasneje v prevodu.

4. Zastavijo naj vse sile v to, da bodo vsi govori naših poslancev vnešeni v stenografski zapisnik doslovno v jezik, v katerem so bili izrečeni, in ne da se bo delalo kakor do sedaj, ko je bila označena suha opazka »parla sloveno«, »parla croato«, ker naš jezik je deželni in v italijanskim enakopravni jezik, ne samo na papirju, izvesti se mora tudi dejansko.

5. Deželni glavar naj ustmeno odgovarja našim poslancem v onem jeziku, v katerem je bil vprašan, zato naj se imenuje jezikovno zmožni deželni glavar.

6. Naš jezik naj doseže tudi dejansko enakopravnost v Istri, kakor mu je zajamčena na temelju državnih osnovnih zakonov. In konečno

7. Zaklinjamo naše bodoče deželne poslance, naj ne zanašajo med nas prepira in kranjskih nesrečnih razmer, ampak za vzgled naj si vzamejo Trst in njegovo okolico.

Resolucija je bila z velikim odobravanjem in navdušenostjo sprejeta.

(Konec jutri.)

Slovenska zemlja.

SLIVNICA PRI ST. JURJU OB JUŽNI ŽELEZNICI.

Iz našega kraja se menda že ni nič pisalo v Vaš cenjeni list, ker pa tudi pri nas ni tako, kakor bi moralo biti, dovolite, da obelodanim nepravilnost, ki visi v gostilni našega župana gospoda Roberta Grassellija.

Ta spaka je v zasmeh našega slovenskega naroda. Tam je nabit lepak s sledečo vsebino:

Obvestilo!

Začeno od Pondeljek 30. marca 1914 preseno žgano apno od škafa 1 Krono in cigle za imeti pri Glasuštvo gršini.

To je menda tista zaželjena slovenščina, katere naj bi se po mnenju koroških pedagogov in skoraj gotovo tudi po mnenju našega župana nemškutarja Grassellija posluževali Slovenci! Ali ni največji škandal taka objava, ki sramoti naš lep slovenski jezik! Gospod župan, ven iz gostilne s tisto cunjjo na zidu!

K.

DIVAČA.

Sokol v Divači priredi dne 7. junija t. l. svoj prvi javni nastop na prostem, spolen z veselico. Mlado društvo, ki obstoji šele nekaj mesecev, je pokazalo svojo življensko silo domačemu občinstvu že povodom notranje telovadbe in veselice v prošli zimi. Nad vse zadovoljiv uspeh te prireditve, marljivo delo vadijskega zbora telovadcev in veselicega odseka nam da upravičeno upanje, da bode tudi predstojna prireditev v polnem obsegu zadovoljila posetnike, tako glede telovadnega nastopa kakor veselicega razporeda. Veselice odsek se trudi, da postreže posetnikom ob nizkih cenah kar najbolje. P. n. občinstvo se tem potom naproša, da se ozira na to prireditelje in prireditelje, blagohotno podpira. Ker je Divača splošno priljubljen cilj izletnikov tudi iz oddaljenih krajev, se je nadejati precejšnje obiske. Obisk čarobne carjevič Rudolfove jame S. P. D. bi bila lepa spojitev s sokolsko prireditvijo. Spored telovadbe in druge zanimivosti z veselicega prostora prijavimo pravočasno. Na zdar!

PLISKAVICA.

Naš gospod Lipe so se zelo razjezili. Povedali so številni oni, ki za veliko noč niso bili pri spovedi. Tolki so z nogami po tleh, da se je cela cerkev tresla. Pa zakaj? Gospod so hodili po hišah listke pobirati in so obenem — tudi jajca pobirali. Ker pa je mnogo listkov manjkalo, je manjkalo tudi mnogo jajec. Kaj bo rekla Pepa? Posebno zdaj, ko se je bližala križna nedelja in pride toliko gospodov in sam gospod dekan iz Komna. Toda ena nesreča ne pride nikoli sama. Med nabiranimi jajci je bilo tudi eno slabo. Ko so jih devali v pinco, je to jajce vse skazilo. Zasmrdelo je, o toji! Gospod so se razjezili nad cerkvenikom, zakaj ni pogledal, kaka jajca mu dajejo ljudje. Zato je bil potem tudi na prižnici ropot.

IZ ORMOŽA.

Polkovnik tukajšnjega čuknelementa, g. Ivo Rojs, ki je že opetovanokrat skušal napraviti vojaškim oblastim dokazati svojo slabost, zaslužil si je zopet brezdomno usnjeno medaljo s tem, da je izpodrinil iz tukajšnje pletarske gostilne narodno zavednega in občepriljubljenega gostilničarja g. Jakoba Novaka. Nadomestil ga je z nekim katoliškim mladeničem in udom Marjine družbe. Ljudstvo splošno govori, da ne bo več te gostilne obiskovalo, ker bi tamkaj moralo moliti rožni venec, dočim nas je g. Novak s svojo krasno godbo XX imenitno zabaval. Z odhodom našega priljubljenega »Jaka« izginili pa smo iz omenjene gostilne tudi mi, gostje. Kako krasen je bil poprej pogled v omarico s steklenicami, kjer se je nahajalo 12 krasno opremljenih čašic za stalne goste, dočim je sedaj dotično mesto popolnoma pušča in prazno, ker si je vseh 12, beri: dvanaest stalnih gostov svoje čašice odneslo domov, deloma pa v kako drugo narodno gostilno. To pa z vso upravičenostjo, saj se je vendar fatorski oberček pred kratkim nekje javno izrazil, da bo z odhodom vsestransko priljubljenega gostilničarja Novaka pometel liberalni duh iz kletarske gostilne. Toda zdaj že greva tega špricanega gospoda, da je vzel tako trdo metlo in tako snažno pometel kletarsko gostilno, ker je sedaj vedno prazna in sedanja gostilničarja se pritožujeta, češ, da si niti jesti na dan ne zaslužita! (Priče na razpolago.) Načelnistvo ormoške posojilnice kakor tudi ono kletarskega društva, pa tem potom zopet opetovano prosimo, da tega privandranega in zahrbtnega politikarja čim prej odslovi, ker le potem je mogoče, da pride med ormoške Slovence zopet prijateljstvo in mir ter enaka pravica za vse. Da ima njegova koza pri hiši večjo pravico, kakor najemniki, ki plačujejo vsak mesec lepo najemnino in morajo šteti svitile kronce, je naravnost žalostno. Ako pa ta naš poziv oziroma prošnja ostane brezuspešna, potrkali bomo brezobzirno na pristojna vrata v Mariboru.

Goriško.

Tržič. Tržiški Slovenci so vedno delavci in kot taki pripadajo seveda rdeči socialni demokraciji. Zato ni čudno, ako je zanimanje za slovensko stvar na nič in da se ne more imeti nikoli poštenega slovenskega shoda. Za zadnjo nedeljo je bil napovedan shod narodnih Slovencev, na katerega pa je prišlo le par zavednih delavcev. Vsi drugi so šli rajše na shod socialnih demokratov, ki so povabili celo dva govornika iz Trsta, da razbijejo naš narodni shod. Žalostno je, da se pustijo tržiški Slovenci komandirati od breznamerne socialne demokracije! Slovenci želijo svojo šolo, ki je v resnici zelo potrebna; zraven pa se ogibljejo pravih narodnih shodov. Upamo, da bodo naši delavci tudi kmalu sprevideli nezmisljenost rdečih naukov in se pridruži narodni delavski organizaciji v Trstu!

Slovenci, pozor! Znani hotel »Bellevue« v Miramarju je na prodaj. Prodaja ga Kmetška hranilnica za ljubljansko okolico v Ljubljani! Čudimo se, da se je prodaja, oziroma najemnina razglasila samo v tujem časopisu. To dejstvo obsojamo iz narodnega stališča in želimo, da se popravi, kar se je zamudilo!

Kaj pa to? Nek slovenski krajevni časopis prinaša inserat o Rimskih Toplicah na slovenskem Štajerskem samo z nemškim imenom »Römerbad«.

Sam slučaj!? V našem Primorju se ponavljajo skoraj dan za dnem zločini razžaljenja Velikanstva. Po navadi so ti ljudje »regniki«, katerih pa nikdar ne aretirajo kak občinski stražniki v laški občini. Vsakokrat jih prime ali državna policija ali pa žandarmerija. Tako se poroča, da je bila pred par dnevi občinska policija v Tržiču obveščena o tem zločinu, a ni ukrenila ničesar. Šele čez par dni je morala žandarmerija aretirati dva Laha, ki sta nesramno govorila o nečem sivolasem vladarju. Da to niso slučaj, razume vsak, ki ima vsaj nekoliko soli v glavi. Le naše oblasti tega ne razumejo!

Kolesarsko društvo »Danica« v Gorici priredi 7. junija dirko Ronki-Gorica, javni ples in tombolo za 200 kron, činkovo za 100 kron. Pri tej priliki se odgovori resnici na ljubo na notico v cenj. listu »Edinosti« št. 110. Mi bi svetlovali dopisniku imenovanega članka, da bi prečital notico v »Edinosti« pod št. 102., kjer ne najde nič drugega kot naroden koristen nasvet, ker v resnici ni prav da sta na en dan dve veselici v Gorici. Da so se odcepili pred 6 leti člani od kolesarskega društva »Gorica« in ustanovili kolesarsko društvo »Danica«, je bil pač vzrok. Ako hoče kdo vedeti, zakaj? Naj se blagovoli obrniti na odbor »Danice«. Ravno v zadnjih letih se je kolesarski šport povečal. Da imamo v Gorici dve kolesarski društvi, je to prav, saj imajo Italijani v Gorici tri kolesarska društva. Res se je pri prvih plakatih pomotoma izpustilo označenje, da je čisti preostanek namenjen za šolske namene, ali v časopisih se je takoj naznanilo in pustilo napraviti nove plakate z zgornjo pripombo. Tombola in veselica se vrši na Tržaški cesti »Restaurant Paris«, prej plovarna Gorjup, a sedaj last Slovencev. Ker je torej čisti preostanek namenjen za šolske namene, bo gotovo slavno občinstvo poseglo po kartelah za tombolo in mnogostevilno se udeležilo cele prireditve 7. junija. Svirala bo prikrat v Gorici nova godba delavskega društva iz Lokavca pri Ajdovščini.

Dnevno.

Rusija, Turčija in Dardanele. »Čas« piše: Sumljiv telegram je prišel včeraj iz Bukareste. Poluradni »Independance Roumaine« piše o obisku Talaata beja, da je kratko njegovo bivanje v Bukareštu zadostovalo, da pouči turškega državnika o pravih čustvih vlade napram Turčiji. Turčija je baje potreba za ravnotežje na evropskem vzhodu, njeno oslabiljenje bi porušilo ravnotežje in bi Turčiji tudi onemogočilo njeno važno evropsko misijo, namreč brambo Dardanel. »Čas« pristavlja naslednje: Spremenjene razmere na Balkanu in današnji odnosi Anglije in Francije k Rusiji vodi v svojih posledicah proti trenutku, ko se zopet enkrat Rusija proglasi za stražnika Turčije. Kakor se je po francosko-nemški vojni Rusija otrsela najsramotnejšega paragrafa pariškega miru, da ne sme imeti v Črnem morju vojnega brodomarja, tako izkoristi Sazonov svojo diplomatsko zmago nad Berchtoldom, današnje moč in srečen položaj Rusije, da se otrese še ostalih določil pariškega miru. Rusija in Rumunija se v najkrajšem času sporazumeta z njegovim veličanstvom sultanom o preho-

du svojega vojnega brodomarja skozi ožine in tako postavita Evropo pred gotovo dejstvo, kakor leta 1871. Mobilizirana ruska armada bo logična podpora te proglasitve in dovolj močan dokaz za vse razumne ljudi. Rusija postane s privojenjem Anglije morská sila na Sredozemskem morju. Po teh razlagah bo vsak prav dobro razumel vesti o poskusni ruski mobilizaciji, ki bo spravila dva milijona mož pod orožje ter vesti, ki govore, da bo Rusija dala Rumuniji del Besarabije.

Surovost železniškega uradnika. Na postaji Herpelje - Kozina slušuje asistent Wurmer, ki je med svojimi tovariši splošno znan kot človek, ki nima posebno priključljivih manir. Kakor se čuje, ga njegovi tovariši zategadelj celo družabno bojkotirajo. Kako pa ta mož nastopa proti podrejenemu osebju, pa nam kaže sledeči naravnost neverjetni, toda žalilobog resnični slučaj, ki se je pripetil pred kratkim. Nočni čuvaj Metlika je bil v službi, asistent Wurmer pa je bil prost. Mož je svojo prostost po svoje užil ter se je malo zamudil. Ko se je hotel podati v svoje stanovanje, pa je od nočnega čuvaja Metlike zahteval, da ga spremi ter mu sveti. Metlika je to tudi storil. Po kratkem času pa se Wurmer vrne ter najde Metlika v čakalnici. Takoj je začel kričati nad njim, češ: »Vi ste pijani, jaz vas bom suspendiral od službe itd. Pripominjamo, da je bil Metlika popolnoma trezen in je to tudi službojuči uradnik izrecno konstatiral. Wurmer je pač svojo osebo zamenjal z osebo nočnega čuvaja. Kričal je vedno bolj in začel tako razsajati, da je zbuhal splošno pozornost. Nadel si je med tem uradniški površnik in službeno čepico, neprestano kričeč: »Ich bin der Assistent, ich ziehe sie vom Dienste ab« itd. Postal je tako divji, da mu je Metlika ušel po stopnicah v prvo nadstropje, hoteč se tam skriti v natakarijevi sobi. Hotel je poklicati tudi postajenačelnika, ter ga prositi, da ga ščiti pred divjimi izbruhli asistenta Wurmerja. Wurmer pa je udrl za njim, ga pograbil in ga potegnil po stopnicah navzdol. Zgolj slučaj se je zahvaliti, da se Metliki, ki je povrh vsega še bolehen, ni pripetilo kaj hujšega. Wurmer ga je nato potisnil skozi vrata čez peron, nakar se je Metliki posrečilo, da mu je ušel, ter zbežal po progi naprej. Wurmer pa ni niti tedaj miroval; tekel je za njim in kričal kakor bi bil obseden. Grozil je tudi, da bo streljal. Jasno je bilo slišati, ko je klical: »Ich werde schießen, schießen!« Metlika je ves zbežan tekal po progi, naposled se mu je posrečilo, da je skočil v nek voz ter se skril. Šele po dolgem času, ko Metlika ni mogel več dobiti, se je Wurmer pomiril in odšel. Opisani prizor je trajal par ur. Vsi, ki so ta prizor videli, so dobili vtis, da Wurmer blazni. Danes se nad tem dogodkom škanjlažira cela vas. Je pač dogodek v resnici škandalozen, ter ga moramo tudi mi le obžalovati. Nam je oseba g. Wurmerja irelevantna. Ampak stvar smo spravili v javnost, ker takih škandalov na naši zemlji absolutno ne moremo trpeti in tudi ne moremo pripuščati, da se revnega uslužbenca preganja kakor kakega psa, potem pa se ubogega delavca še — kaznuje. Na kaj takega ne moremo molčati! — Od železniškega ravnatelstva pa odločno zahtevamo, da poskrbi, da taki škandali enkrat za vselej izginejo.

Moja setev. Pod tem naslovom so začeli izhajati zbrani mladinski spisi Ivo Trošta. Prvi zvezek prinaša povest »Oživela resnica«. Cena 1 K 50 vin. Naroča se v »Učiteljski tiskarni«.

Socijalno-demokratska narodnost. Takozvani »Prijatelji prirode« priredili so včeraj izlet na Golico. In glejte: koroški in kranjski sociji se niso sešli na vrhu Golice, kjer je slovenska koča, ampak pri nemški koči, ki leži na kranjski strani in je mnogo nižje. Ali bi bili nemški sociji razžaljeni, če bi jih slov. sodruzi sprejeli pri slovenski koči?

Učiteljsko društvo za kranjski šolski okraj ima svoj redni občni zbor dne 4. junija t. l. dopoldne ob 10. uri v Poljanah nad Škofjo Loko. Poleg običajnih društvenih točk je na dnevnem redu zanimivo predavanje »Učne slike iz domoznastva«. Predava nadiučitelj Josip Lapajne iz Cerkelj. — Kdor se udeleži zborovanja, naj prilaži svojo udeležbo društvenemu tajniku V. Rusu, in sicer najkasneje do 2. junija, da se pravočasno preskrbe vozovi in opoldansko kosilo. Odhod iz Kranja je ob vsakem vremenu točno ob 7. uri jutraj z brekom. Kdor pa ima drugo ugodnejšo zvezo, ta naj se zgasi za obed direktno pri nadiučitelju Lovro Perkotu v Poljanah.

Slov. akad. društvo »Adrija« je na svojem zadnjem občnem zboru izvolilo za letni tečaj sledeči odbor:

Predsednik med. Fran Marinič; podpredsednik med. Simon Jagodič; tajnik med. Ivan Marinič; blagajnik tehnik I. Tavčar; knjižničar tehnik Dragotin Švigelj; časnikar med. Danilo Favetti; gospodar tehnik Jože Sirk; namestnika tehnik I. Prašelj in med. France Kogaj; preglednika Edvard Abram in tehnik Dragotin Leskovšek.

Kadilnikova koča na Golici je že otvorena ter popolnoma založena s provijantom in okrepčili. Pot na Golico je popolnoma prosta snega. Flora se baš sedaj vzbuja. Pristop na Golico je čisto lahek (tudi za dame in otroke); od železniške postaje na Jesenicah se pride na vrh zložno v 3½ do 4 urah. Golica je najlepša točka za spomladne gorske izlete. Ker je Kadilnikova koča čisto na vrhu, se priporoča izletnikom, v koči prenočiti, da bodo uživali krasni prizor solnčnega vzhoda in jasni jutranji razgled. Koča je prav dobro prezimila; odkar je z dežicami obita, ni opažati nobene vlage; na razpolago sta dve veliki skupni spalnici (moška in damska) ter 5 ločenih, dobro opremljenih sobic z 2 do 3 posteljami.

Napad. Ko je nesla te dni posestnikova hči Frančiška Vodnik iz Podpoglava zveženj stetje domov, jo je napadel v bližini njenega stanovanja neki tamošnji posestnik. Vrgel jo je na tla in jo je začel suvati z nogami tako, da je reva dobila več znatnih poškodb. Nato ji je kmet razrezal zveženj in ji razmetal vso steljo.

Predzrna tatvina kolesa. Ko je pustil dne 23. t. m. gostilničar Janez Štefin iz Zaloga svoje kolo pred uradnim poslopjem okrajnega glavarstva v Postojni, je prišel nenadoma neki neznan 25 let star mož, v zeleno obleko oblečen in s športno čepico na glavi, sedel je na Štefinovo kolo in se je meni nič tebi nič odpeljal proti Razdrtemu. Orožništvo ga doslej še ni zasledilo. Kolo, »Regent«, ima zavorno palico nekoliko zakrivljeno.

Nezgodna na belokranjski železnici. Včeraj popoldne se je pripetila na novi železnici progi nesreča. Pri Črnomlju sta skočila dva prazna vozova tovornega vlaka s tira. S tem je bila preprečena pot večernemu osebnemu vlaku, ki odide iz Karlovca ob 2.20 minut oziroma iz Straže 5.37 minut popoldne. Zapolnjeni vlak je prišel na glavni kolodvor v Ljubljano ob tri četrt na enajst ponoči, mesto ob 9.23 minut zvečer. Vlak je imel torej poldrugo uro zamude.

S kolesom padel v potok. Ko se je peljal te dni mizar Franc Gorjanc iz Predoselj na svojem kolesu iz Britofa pri Kranju domov, se je hotel na mostu čez Kokrico izogniti nekemu pasantu. Pri tem pa je prišel s kolesom na rob mostu, izgubil je ravnotežje ter padel v potok, čez deset metrov globok. K sreči se je Gorjanc le lahko poškodoval.

Ljubljana.

— Binkoštni prazniki so navadno deževni, to se je tudi letos izpolnilo. Kljub temu da je cel teden lilo, je bila včerajšnja nedelja deževna. Birmanci so se imeli slabo. Bilo je po mestu kljub temu zelo živahno. Izleti so se seveda pokazali.

— Nogometna tekma. Kljub slabemu vremenu sta včeraj nastopili moštvi Ilirija I. in Ilirija II. Igra je bila zelo živahna. Ilirija I. je zmagala s 4:1. Opozarjamo na današnje tekmo.

— Binkoštna konfiskacije. Za binkošti so konfiscirali »Dan«, ker je poročal o sprejemu v Opatiji. Kakor se vidi se o tem ne bo smelo več poročati. Zato tudi ne bomo poročali.

— »Neža« konfiscirana. »Neža« je bila v soboto konfiscirana. Zato jo priporočamo vsem, da jo danes kupijo. Konfiscirani smo bili zaradi nekega dovtipa o našem žensstvu.

— Slavčeva 30letnica. V soboto se je vršil v »Nar. Domu« koncert, ki je bil prav dobro obiskan. Koncert je lepo uspel, žal, da je bil predolg, trajal je namreč do pol 12. Boljše bi bilo manj, pa tisto boljše. Ženski zbor je odrekel G. Križaj je dosegel krasen uspeh, skupen zbor je bil izbořen. Včeraj ob 11. dop. se je vršilo slavnostno zborovanje. Govoril je g. Drazil, ki je dobil za svoj trud, kot 30leten pevec diplomu in zlato medaljo. Nato je govoril g. Bogataj. Potem so se razdelile zlate in srebrne medalje pevcem. Dobili so jih Oblak Matej (1888), Vehar Ig. (1897), Miculinič (1897), Zamljen R. (1897), Vehar Iv. (1898), Bogataj Iv. (1902), Podraž Fr. (1904). Zborovanje so pozdravila razna pevska društva, tako: Ustr. jednota, Vinohr. Hlahol. Kolo, Trst. Lira, Schwab, Celje itd. Zahvalil se je g. Podraž v imenu pevcev. Omenjeni bodi, da je izbor vodil zbor g. Ravnik, ki je dobil lep venec in šopek. Sinoci se je vršila

veselica v »Nar. domu«, ki je bila prav vesela in je krasno uspela.

— **Železniška nesreča na ljubljanskem glavni kolodvoru.** Ko je peljal v soboto dunajski brzovlak ob 5. uri 55 minut v Ljubljano, je vozil po drugem tiru pred peronom. Jutranji gorenjski vlak, ki odpelje ob šestih zjutraj je čakal na brzovlak in se mu je umaknil izpred perona na tiru. Brzovlak je zadel ob gorenjski vlak. Dva potnika in sicer 24letni pravnik Josip grof Auersperg iz Ljubljane in 26letni italijanski delavec Franc Serravato iz Trsta sta bila lahko poškodovana; prvi se je potolkel na kolenu, zadnji je dobil poškodbe na nosu in na roki. Brzovlak je na daljšem potu 57 minutni zamudi svojo pot. Poškodovani so bili srednji vozovi brzovlaka, ki so deloma skočili s tira, kakor tudi tiri in en signalni drog.

— **Regnicoli v Ljubljani.** Prejeli smo: Ko sem šel včeraj na binokostno nedeljo, okrog 11. ure dopol., dne po Nunki ulici, sta začela dva regnicola dvomljive vrednosti, siliti vame. Začuden sem ju pogledal in sem parkrat poskusil, da bi odšla svojo pot, toda bila sta mi za petami. Končno si nisem znal drugače pomagati, kakor da sem odšel pred policijsko ravnanje — individualno sta mi pa sledila tudi tja, ker brkone nista vedela, kam gresta. Iz stražnice je skozi okno pogledal policijski nadzornik in ko sem se pritožil, da me nadlegujeta omenjena Laha, me je nadzornik pozval, naj grem naprej, obenem je pa poklical nadstražnika, da zasliši regnicola, kojih eden je odprl tedaj denarnico in mi na par korakov razdalje ponujal nekaj denarja. Jaz sem opazoval, potem sem pa odšel naprej, ker me je opetovano pozval nadzornik, naj grem dalje; zato tudi ne vem, kaj se je zgodilo z omenjenima individualima. Bila bi pač škoda, če jima ni preiskala policija natančno obisti, kajti znano je, da prihajajo iz Italije v naše dežele dostikrat razni lopovi, ki si znajo pomagati ob vsaki priliki z vsakim sredstvom!

— **Jutri priobčimo daljši dopis z Vica.**

— **»Glas Juga«.** Št. 2. je izšel. Ima za prilogo pisano in tiskano cirilico, da se Slovenci cirilice nevedši, lahko naučijo čitati. Posamezna številka 60 vinarjev.

— **Občinski svet ljubljanski** ima v torek, 9. junija t. l. ob 6. popoldne v mestni dvorani svojo redno sejo. (In ne v torek 2. jun., kakor laže četrtrkov »Slovenec«.)

— **Nemci ne marajo Slovencev v svoje hiše.** Ljubljanski Nemci — od Luckmana do Kranjske hranilnice — ne marajo slovenskih strank v stanovanja. Tako je neki Luckman, ki ima tudi na Židovski stezi hišo, odklonil stranko, ki je slovensko govorila in vprašala po stanovanju. Preneumno!

— **Kdo je podražil stanovanja v Ljubljani?** Slovenski in nemški kapitalisti in »veljaki«, ki hočejo ob volitvah, da bi jih misira pišev v razne zastope volila. Te ljudi bomo ob volitvah tako razkrinkali, da jih bo vsak cigan pomiloval. Bomo videli, če bomo te pijavke Ljubljane kuriali, ali ne. Prizanesli pa ne bomo tudi tistemu slov. denarnemu zavodu, ki je zvišal stanovanja na predlog kakega Jarca, Jenkota i. dr. za 30 do 50 %. Nam je vseeno, je li pijavka slovenskega občinstva žid, Slovenec ali Nemec! Punktum!

— **Stanovanja v Spodnji Šiški** so tudi draga. I. seveda, na kmeth hočejo biti nekateri novi »hišni posestniki« tudi nobel, pa posnemajo ljubljanske oderuhe! To je brezprimerna nadutost in nesramnost, če en tak-le hišni »posestnik« zviša svoje sobe kar za 30 do 40 %, namesto da bi bil vesel, če mu ljudje le pošteno plačujejo!

— **Stanovanjska mizerija v Ljubljani.** Ljubljana šteje danes z volajštvom in dijaštvom vred nad 42.000 ljudi in nekaj nad 1700 hiš. Med tem ko je v starih hišah dobila večina stanovanj z 2, 3, odnosno s štirimi sobami, so se po potresu gradile hiše z luksurioznimi stanovanji po največ s 3, 4 in 5 sobami, le 5 odstotkov pa s stanovanji tudi po 2 sobi. Ali dočim se je dobilo do zdaj v starih hišah mala in srednja stanovanja še za primerno najemščino, so nastavili razni novi »hišni posestniki« zadnja leta tako najemščino, da jo zmorejo le kapitalisti, višji uradniki in višji častniki. Ze zdaj so drugi ljudje komaj zmagovali vedno višje najemščine — nižji stoji in delavstvo se je že itak jelo izseljevati iz mesta po potresu — odkar pa so se zvišale deželne doklade, so pa hišni gospodarji kakor tigri planili na svoj plen in najemščino zvišali mesto po 3, 4 ali 5 %, kar na 20 do 50 odstotkov! To nesramno in brezvestno odiranje meščanstva kriči doma kakor v tujini na odpor! Ljubljanski hišni posestniki odirajo meščanstvo

z najemščino v taki meri, da se škandalizirajo na tem ne le domači ljudje, ampak tudi tujec, ki pride sem. Do zdaj so nesle nove hiše povprečno 5 do 7 % čistega dohodka, odslej bodo nesle 10 do 20 %! Ljudje ki se ne dajo tako nesramno odirati, gredo stanovat rajše na periferijo ali iz mesta; živila, ki so v mestu že par let pretirano draga (meso, moka in pridelki) so vsaj ob periferiji — zunaj mitnice — dobili nekaj ceneje. Ali kam bo Ljubljano dovedlo to vedno draženje življenjskih potreb in draženje in pomanjkanje stanovanj. Ljudje bodo zaradi odiranja, izsavanja zašli v pomanjkanje in dolgove, in posledica bo splošen krah! Saj bodo s tem tudi hišni gospodarji udarjeni! Če merodajni krogi ne poskrbe za primerno remediuro, se bodo volilci naposled tudi streznili in dali duška svoji nevolji in neznoznemu stanju! V tem oziru je gibanje že v tiru. Odirati in daviti se ne pustimo!

— **Slovenci in Slovenke!** Še poltretji mesec nas loči od sokolskega zleta. Ne pozabite v začetku vsakega meseca misliti na naš veliki sokolski praznik. — Zletni znaki, ki bodo opravičevali dostop k vsem sokolskim prireditvam v slavnostnih dneh, se prodajajo po 6 K v Kreditni banki. Kupite jih že sedaj. Marsikdo jih bo morebiti kupil več (za svoje sorodnike, otroke, starše itd.). Da ne bo pritožb, kupite enega ta mesec, drugega drugi mesec itd. Zletni znak je najprimernejše darilo za vsakega.

— **Gospodarsko in izobraževalno društvo za dvorski okraj** izreka najtoplejšo zahvalo gospodom: krojaškemu mojstru in posestniku Franu Kraljherju, abs. juristu Otonu Pelanu, hišniku Franu Pečnikarju in strojno-ključavničarskemu mojstru Petru Skatlarju, ki so blagovolili v zadnjem času darovati društveni knjižnici lepe knjige, zlasti se pa zahtevajo velececenjeni rodbini, ki noče biti imenovana, za lepo število deloma krasno vezanih knjig, kateri dar nas toliko bolj veseli, ker se ga nismo nadejali iz teh krogov in ki nam priča, da si pridobiva knjižnica prijatelje in podpornike v vseh ljubljanskih krogih. Srčna hvala vsem: priporočamo se pa še tudi v nadalje blagohotni pozornosti vseh somišljenikov in rodoljubov dvorskega okraja. Knjige sprejemamo v knjižnici Pred igriščem št. 3 ob knjižničnih poslovnih urah, ki so vsako sredo in petek od 6. do 8. zvečer in ob nedeljah in praznikih od 10. do 12. dopoldne, odnosno pošljemo tudi po nje na dom, če darovalec želi.

— **Kolizejski okraj v Ljubljani** ni zaspan, kajti tu deluje napredno in politično društvo, ki zelo vestno vrši svojo dolžnost. Dokaz temu je že nova bogata knjižnica, katere vrši svoje izobraževalno delo v tem okraju. Svojo živahnost pa hoče še napredno in politično društvo za kolizejski okraj pokazati s tem, da priredi v korist knjižnice v nedeljo dne 14. junija t. l. veliko ljudsko veselico na vrtu in v areni Narodnega doma. Tu se bo pokazalo, kako pridne in požrtvovalne sodelavke in sodelavci ima društvo. Dolžnost naprednega občinstva pa je, da njih trud poplača s tem, da v največjem številu posesti veselo ter s tem prispeva mal dar za prepotrebno knjižnico.

— **Zveza slovenskih pevskih društev.** Slov. del. pevsko društvo »Slavec« slavi letos svoj 30letni obstojni jubilej in je objavilo v slovenskih listih svoje prireditve. Čudno se nam zdi, da ni zavzela primernega stališča z ozirom na to za slovenski narod gotovo važno dejstvo in ni prigrisala svojega sodelovanja pri tej pomembni slavnosti. Ker se pa že sploh dolgo ni nič slišalo o »Zvezi slov. pevskih društev«, domnevamo, da ali ista spi spanje lenih ali pa sploh več ne eksistira? Prosimo za pojasnilo!

— **II. redni občni zbor Narodne Socialne Zveze v Ljubljani** se vrši v nedeljo 7. junija t. l. ob pol 10. uri dopoldne v mali dvorani Narodnega doma. Opozorjamo že danes podružnice, skupine in plačilnice N. S. Z. in ostala društva, včlanjena v N. S. Zvezi, da se običnega zbora udeležijo po svojih odposlancih.

— **Umrli so v Ljubljani:** Terezija Maurer, rejenka, 8 mesecev. — Silva Wohlfart, hči godbenika, 3 mesece. — Marija Razpotnik, šivilja, 47 let. — Alojzija Mehle, zasebnica, 85 let, Stari trg. — Marija Kastelic, krojačeva hči, pol leta. — Alojzij Baraksadič, čevljarjev sin, 10 mesecev. — Alojzij Gorenc, plinarničnega uslužbenca sin, 2 leti.

Smrt čudaka.

Slovenji gradec.

V slovenjegraški okolici je umrl že dni star čudak, čudak v pravem

pomenu besede. Starega Simna Klopajnara je poznalo staro in mlado v Slovenjem gradu. Vsak teden enkrat je prišel v mesto s svojim 35letnjim sinom nakupovat najpotrebnejše stvari.

Kadar sta se oba ta dva pokazala na cesti, je strmelo za njima staro in mlado. Bila sta oblečena v staro, popolnoma blatno, docela sajasto obleko. Obrzala, vratu in rok si nista nikdar umila in zgledala kot kakšna dva zamorca. Kar sta v mestu nakupila, sta spravila in zbasala v star, zamazan žakelj. Obleke nista nikoli slekla in jo menjala se le takrat, kadar jim je že v kosih padala raz života. O kakšnem perilu pri njima sploh ni bilo nikoli govora. Leta 1908, je pogorela staremu Klopajnaru, po domače Bevcu, posest do tal. Dobil je sicer 5000 K zavarovalnine, a nikoli ni več mislil na to, da bi znova pozidal. Z najstarejšim sinom je živel v votlini, v kleti pod pogoriščem, kamor so vedle lestvi podobne stopnice. Oče in sin sta ležala leto in dan na golih tleh. V enem kotu svoje votline, oziroma kleti, sta imela majhno izkopsino in v tej sta si zakurila. Dvoje, troje posod jim je služilo kot kuhinjska posoda. Prave moke nista poznala. V starem možnarju sta si sproti stolkla toliko zrnja, kolikor sta ga za kuho rabila; to jima je bila moka. Kar sta si izkuhala, bodisi močnato ali pa sočivno, je bilo malo ne surovo in brez soli ali pa sladkorja. V velikem čeburu sta imela v drugem kotu neko mokroto. Jeseni sta si stolkla sadje in slast tega ter cele kosove, vrgla v čep in na vse nalila še vode. To jima je služilo kot pijača. Svoje bivališče sta po zimi imela neprestano toplo, kajti noč in dan sta kurila. Vhod v klet na pogorišču je bil vedno zastavljen z grmado lesa in snihladi in težko je bilo najti odprtino. Ko mu je leta 1908 pogorelo, se za svojo živino ni prav nič več brigal. Pustil jo je prosto na paši, dneve in tedne brez oskrbe, brez prave hrane. Konečno je občina živino prodala, kajti bila je nevarnost, da pogine. Ob svoji smrti zapuščal Klopajnara tri sinove v starosti 30 do 35 let. Najstarejši mu je, kot že omenjeno, drugoval, ostala dva pa sta bila drugod v službi. Poleg tega zapuščal Klopajnara še do 7000 K denarja. O najstarejšem sinu upajo, da se bo kmalu zopet privadil rednemu življenju.

Sime Klopajnara nikakor ni bil nenaobrazen mož. Nasprotno. V svoji mladosti je dovršil celo ljudsko šolo, a pozneje se je sam naobrazil in bil prav dobro kot samouk podkovan o marsičem. Mnogi, ki so z njim govorili, so stregli, kadar je prišel govoriti, tako široko je bilo njegovo duševno obzorje. Šele po požaru so nastopili v njegovem dušnem življenju razni pojavi nenevarnih fiksnih idej. Pričeli so mu nekako uhajati nazori drug v drugega. Konečno ga je dohitela smrt. Pokopali so ga 20. maja in na zadnji poti mu je dalo poslednje spremstvo staro in mlado, ob blizu in daleč. Ljudstvu bo pač ostal še dolgo v spominu... N. v. m. p.

Trst.

Ze zopet javkajo o vzhodu v Škedenju. Italijani namreč. Ker si ne znajo pomagati z drugačnimi argumenti, so se topot spravili na »megalomanijo« dr. Rybářa! O, shodi Slovencev jih bodo pripeljali še do marsiškega, bridkoresničnega spoznanja! O »megalomaniji« sami pa bomo natančneje govorili še prihodnje dni, ker nam je danes prostor pretesen.

Vršijo se priprave za velik shod postiljonov. Natančneje bomo poročali.

NDO. je izročila »Dalmacija« memorandum, na katerega mora »Dalmacija« odgovoriti tekom 14 dni. Po preteku določenega časa se bodo izvajale resne in težke konsekvence.

N. S. M. O. je imela v petek zvečer prijateljski sestanek, ki je prav lepo uspel.

V soboto zvečer so obdržavali socialni demokrati v Škedenju shod, na katerem je govoril E. Kristan iz Ljubljane. Socialni demokrati nas vabijo na shode v zadnjem trenutku; v soboto so n. pr. o shodu izvedeli šele pol ure pred določenim časom. Manj širokoustnosti pa več točnih naznanil, dragi sodrugi!

Nageo na cesti. Te dni se je potikal po cesti blizu Grete nag človek. Ker se je zdelo policaji čudno, da bi mogel biti adamit pri zdravi pameti je storil potrebne korake. Nageo so spravili v Trevesovo opazovalnico za umobolne, kjer je izpovedal, da se imenuje H. Brasolini, po poklicu mehanik iz kraljevskega Brasolini te pred časom ušel iz blaznice v Rimu in se pritepel v Trst, kjer so ga zopet ujeli.

S smrtjo je grozil Ivan Hudorovič, devetindesetletni cigan,

svoji ženi katarini in resno govoril o svojih namelih. Katarina je namreč povrh »poštena« in je hotela cigana ovaditi radi nekega ukradenega konja, zdaj je vse v redu, ciganka je prosta, konj na mestu, Hudorovič pa v zaporu.

Bratska ljubzen je napotila brata Rudolfa Hegiše s Proseka, da je poskušal na Rudolfovem hrbtu — oster nož. Seve je moral Legiša za to prijaznost v Trst na zdravniško postajo in od tam v bolnišnico. Sprejeli so ga v četrti oddelek.

Padec. Na tla je padel s stopnic tramvaja na poti k sv. Ani policaj M. Silvestri. Policaj je šel po svojem opravku in hotel skočiti na tla. Med tem pa je pridiral biciklist in se zaletel v Silvestrija, ki je pri padcu zadobil precejšnje poškodbe. Pomagali so mu na zdravniški postaji.

45.200 KRON UKRADENIH NA DRŽAVNEM KOLODVORU.

Trst, 30. majnika.

Kakor smo že v soboto nakratko poročali, se je ugotovilo na tukajšnjem drž. kolodvoru predrzno tatvino v prostorih žel. svetnika Grünmofa. Iz blagajne v njegovem uradu je namreč zmanjkalo

45.200 kron,

katere so tatovi odnesli vnoči od četrtka na petek. Tatovi so kakor se sodi

prišli skozi strop

v predsobo blagajne, dvignili vrata iz tečajev in se lotili svojega

svedrovskega dela.

Na mestu vloma so pustili mnogo vlomilnega orodja med drugim tudi

tihi sveder

in stekleničko olja. 45.200 kron, ki so bile vbankovcih, so tatovi odnesli. Pustili pa so

8000 kron

v srebru, ki so se nahajale v nekem spodnjem predalu blagajne. Policija, katero je o predrznom vlovu obvestil gospod svetnik Grünmof, je takoj zjutraj pričela s preiskavo!

Ponoči zasaden vlomilec.

Neki policijski inšpektor je že ponoči zasadel nekega svedrovca, ki se je sumljivo obnašal na ulicah. Peljal ga je s seboj na komisariat, kjer so našli pri njem 5300 kron o katerih ni znal povedati, odkod jih ima. Policija je dozdevnega nepoštenjaka zaprla. Imenuje se Rihard Luis, in je po poklicu (izven svedrova) trgovski pomočnik. Tekom dneva je policija aretirala še enega sumljivega elementa, ki je s Luisom v zvezi. Pridrži! so ga v zaporu; medtem preiskujejo še nadalje. O rezultatih bomo poročali.

† KNOBLACH-REINGOLD.

Trst, 30. majnika.

V sobotni številki smo v par besedah poročali o pogrebu žrtev avtomobilske nesreče. Naj sledi še nekoliko podrobnosti. Ob 3. uri pop. so prepeljali truplo barona Knoblaha na južni kolodvor. Truplo barona Knoblaha je bilo v treh krstah, ki so jih položili v železniški voz, kateri je truplo peljal v Gradec. Do južne postaje so spremljali krsto barona Knoblaha poleg pastora, tudi namestnik princa Hohenlohe, župan Valerio in mestni svetnik inž. Doria, poleg mnogih drugih odličnih oseb.

Reingolda so prepeljali ob 4. popoldne iz mrtvašnice pri sv. Justu na tukajšnje protestantsko pokopališče. Za mrtvaškim vozom sluga Reingolda je šel med drugim tudi inž. Doria. Krsta je bila okrašena z mnogimi vency. — Za obema vozoma je šlo nešteto občinstva peš in v vozeh.

SVEDROVCI NA DELU.

Nova tatvina.

Trst, 30. majnika.

Danes so udri tatovi v trgovino z likerji, K. Pfeifer in odnesli iz tamkajšnje blagajne 1240 K. Tatov doslej še niso zasledili. — Tvrška Pfeifer je bila zavarovana proti vlovu za 1000 kron. Tatovi so torej prav dobro vedeli, kdaj se jim bo izplačalo prevrtati blagajno. Policija vodi preiskavo, ki pa ni prinesla dozdaj še nobenega uspeha.

PONAREJALCI PETAC POD STREHO.

Trst, 31. majnika.

Pred časom smo poročali o tolpi ponarejalcev petac, katere je izsledila policija potom neke prostitutke, kateri je plačal eden izmed njih, neki Prodan, dvakrat s ponarejenim denarjem. Policija je takrat aretirala že omenjenega Prodana, Pavčičevo ženo, Jasčija in adlatusa J. Sever. Kavčič je bil takrat odsoten. (Tako je rekla vsaj pozneje aretirana žena komisariju. Zdal pa se je Kavčič vrnil in inšpektor K. Titz je takoj poskrbel da se tiček iznova ne izmuzne. Poslal je k njemu dva policijska agenta, ki sta Kavčiča aretirala. Kavčič

je pod ključem. Policija upa, da je izsledila že celo društvo, pa vseeno še preiskuje zadevo in pazi, da ne bi ji kdo, ki mogoče še ni ujet, ušel. O uspehih bomo poročali.

Najnovejša brzovjavna in telefonska poročila.

OGRSKI PARLAMENT.

Budimpešta, 31. maja. Ogrski parlament se snide dne 5. junija. Najvažnejša predloga, ki se bo obravnavala je predloga o reformi državne uprave.

IZ ALBANIJE.

Drač, 31. maja. Prva divizija avstrijske eskadre je danes priplula sem iz Valone.

DEMISIJA.

Pariz, 31. maja. Ministrski predsednik se je izjavil napram svojim kabinetnim tovarišem, da bo v kratkem odstopil. Sodi se, da bo podal demisijo že tekom tega tedna.

POVODENJ.

Tobolsk, 31. maja. Reka Irliš jo stopila čez bregove in poplavlja 80 krajev, vasi in mest. Na mnogih krajih je setev čisto uničena. Mnogo hiš je porušeni in tudi nekaj človeških žrtev.

OBSODBA PRISTAŠEV POLJSKE BOJNE ORGANIZACIJE.

Varšava, 31. maja. Tu je razglašena razsodba proti 82 člani poljske bojne organizacije na 5 do 15 let; 30 jih je izgnanih, 14 je oproščeno.

BOLGARSKA DOMISLJAVOST.

Praga, 31. maja. Ob priliki praznovanja 30letnega obstanka in delovanja je »Narodna Jednota« k slavnostem pozvala tudi bolgarsko dijaško društvo v Pragi. Bolgari so odgovorili, da se slavnosti tako dolgo ne udeležijo, dokler slovenska Praga ne protestira proti srbskemu barbarizmu (in dokler ne prosi bolgarske zaščitenosti v noči 29. junija ob Brezalnici).

ŽRTVE ZADNJE MORSKE KATASTROFE.

London, 31. maja. Po zadnjih poročilih je bilo na potopljenem parniku »Empress of Ireland« vkrčanih 1200 ljudi. Rešenih je 400, žrtev je 800. Število žrtev je zato tako veliko, ker se je nesreča zgodila v času, ko so potniki spali in je bila rešitev vsled hitre potopitve nemogoča. Mnogo potopitkov je bilo smrtno ranjenih od ladje, ki je predrla bok »Empressa«.

ZOPET NESREČA NA MORJU.

London, 31. maja. Po poročilih, ki so došla, se je zgodila pri Azorskih otokih nova nesreča. Parnik »Germania« se je vnel. Podrobnosti še niso znane.

AVIATIK BULIMBAŠIĆ — PONE-SREČIL.

Zagreb, 31. maja. V soboto ob pol petih se je aviatik Bulimbašić pri poskusnem poletu ponesrečil. Padel je z aparatom, ki se mu je razbil. Bulimbašić je dobil le lahke poškodbe. Prepeljan je v bolnico usmiljenih bratov.

TISOČI IN TISOČI V AMERIKI BREZ DELA.

Dunaj, 31. maja. Iz New Yorka je dospel telegram, ki poroča o velikanski brezposelnosti. Tisoči in tisoči so brez zaslužka. Sviri se pred izseljevanjem.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pisemnim vprašanjem je priložiti znanje 20 vinarjev. — Pri malih oglasih ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znakah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Mesečna soba, 2 lepi sobi z balkonom in prostim vhodom se v Sodni ulici št. 6. I. nadstropje; takoj odda. 470—x

Kupi se dobro ohranjen stol na treh kolesih za prevažanje bolnika. Pojuidbe pod A. G. na »Anončno ekspedicojo«, Ljubljana, Selenburgova ulica 6. 482—2

Šest let dobro vpeljana obrt, brez konkurence, v sredini mesta, katero vodi lahko vsakdo, se radi odpotovanja po jako nizki ceni prod. Ponudbe naj se pošiljajo pod »Prodaja obrti«, Ljubljana, poštno ležeče. 480—2

Žagar, Ljubljana, Stari trg 32, naredi čepice tudi, ako se prinese blago. 399—1

Lepo stavbišče na prodaj za primerno ceno. Poizve se Spodnja Šiška, Kamniška ulica 234.

Kupi se kletka za papigo. Ponudbe pod »Papiga«, Ljubljana, poštino ležeče.

Simon Praprotnik

Jenkova ulica št. 7

prilaga slavn. občinstvu svojo veliko zalogo ledenikov, vrtnih

milz, stolov

in sploh vsa v mi-
zarsko obrt spada-
joča dela.

Delo solidno, zmerne
cene, postrežba točna.

Ceniki se pošiljajo
franko in zastoj.

Baška!

Prvo čisto slovansko kopališče ob Adriji

Hotel Velebit

Istnik Hrvat A. Tudor na otoku Krku
(Veglia), Istra.

Izvrstna kuhinja, nič zdraviliške takse.

Hotel ima krassen položaj, je okoli 20 korakov
oddaljen od morja proti kopališču. Nova mo-
derna zgradba; oskrbljen je z izvrstno pitno
vodo. Pred hotelom velika terasa. Dnevna
zveza s parobrodom z Reko. Vse informa-
cije, prospekte, daje zastoj in franko lastnik
hotela.

GORČEVA

KOLESA PRIZNANO NAJ-
BOLJŠA SEDANJOSTI X

A.GOREC

LJUBLJANA MARIJE TERE-
ZIJE CESTA 57. 14. NOVI SVET
NASPROTI KOLIZEJA ZAH-
TEVAJTE PRVI SLOV. CENIK
BREZPLACNO

Podjetje

zvezdnih tkanin 'HERMES'

v Ljubljani,

Šelenburgova ul. št. 5

I. nadst. opje

prodaja vsako sredo

in soboto

ostanke

raznega oblačilnega blaga za

polovične cene. Ostanke

pošiljamo v kraje, kjer ni-

mamo z trgovci zveze tudi

po pošti!

Zahtevajte cenik!

L. MIKUSCH

Ljubljana, Mestni trg 15

prilaga svojo veliko izbor

dežnikov in solnčnikov.

Popravila se izvršujejo točno in solidno.

FRAN MALIS,

diplomiran krojač.

Trst. - Ulica Tor S. Piero 4 - Trst.

Podružnica: Nabrežina 99.

Sladko vino

za dame zdravniško priporočeno in
močno vino iz južne Dalmacije pri-
poroča

M. Zerjav, Strelška ulica
št. 31.

Kneza Auersperga radioaktivno kopališče

Toplice na Krajskem

Postaja dolenske železnice Straža-Toplice.
Akratov vrelc 38°C, ki daje nad 30.000 hl ra-
dioaktivne vode na dan. Velika kopališča, po-
sebne in močvirne kopeli. Elektroterapija, ma-
saža, s komfortom opremljene sobe, izvrstne
restavracije. — Indikacije: revmatizem, protin,
nevralgija (ishias), nevastenija, histeria,
ženske bolezni itd. Prospekte daje kopališko
ravnateljstvo.

Sezona od 1. maja do 1. oktobra.

Dober zaslužek

dobe inteligentni in marljivi ljudje brez posebnega truda.

Kje in kako izvedo, ako »Anončni ekspediciji« v Ljubljani naznanijo
svoje naslove v zaprtih zavetkih z napisi »Dober zaslužek«.

Banka 'Slavija' sprejme dvoje potnih uradnikov.

Pojasnila o tem daje nje generalni zastop v Ljubljani.

Včeraj 31. maja se je otvorila v hotelu
»Tratnik«, Sv. Petra cesta 25, v Ljubljani

nova kavarna

Za obilen obisk se priporočata

Leop. in Alojzija Tratnik.

Pisemski papir.

Najnovejše umetniške raz- glednice

prilaga

Marija Tičar

Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 26 in Resljeva cesta št. 7.

Pozor gostilničarji in konsumenti!

Zajamčeno pristni štajerski

Jabolčnik in hruškovec

poraben za rezanje vina iz najbolj znane Štajerske okolice,
krepljen in močan, razpošilja proti povzetju od 100 l naprej

G. MITTERBERGER, poštni predal II. v Wetzelndorf pri Gradcu, žel. postaja Gradec.

Cene: prima jabolčnik 100 lit. od K 20 do K 22,
prima hruškovec močan „ „ od „ 17 do „ 20.

GRITZER, najboljši v

Ne kupujte prej

stroja, dokler si niste ogledali
moje tovarniške zaloge. Jam-
čim za vse napake materiala
10 let. Moj

šivalni stroj

krpa nogavice in perilo in veze (šitka); ima krogičen tek (hugel-
lager). Gritznerjev stroj je danes v rabi že dva in pol mili-
jona. Garancija 10 let. Tovarniška zaloga koles.

Josip Petelinc, Ljubljana, Križevniška ulica 7.

Modistinja

Minka Horvat, Ljubljana,

Stari trg 21.

Priporoča svojo veliko zalogo damskih in otroških
klobukov, športnih čepic in vseh potrebnih za mo-
distke. — Popravila se točno in najcenejše izvrše.

Korespondenca.

Mlad trgovec želi znanja z gospodično, ki bi imela veselje
do gospodinjstva, akoravno je brez premoženja, pismeno naj se
pošlje le s pravim imenom, ker je zadeva nujna in resna.

Pod šifro P. B. 5 L poštino ležeče Celje.

Pozor stavbeniki! Pozor občinstvo!

Izgotovljene štedilnike

solidno domače delo, prodaja po
jako nizkih cenah

Rudolf Geyer, ključar, mojster, Ljub-
ljana, Cesta na Rudolfovo železnico 10,
priporoča tudi vsa v stroko spadajoča dela,
vrtna, stopniščne in balkonske ograje,
rastlinjake, l. t. d., ter vsa popravila.

Konfekcija

: za moške, ženske in otroke :

v veliki izbiri po zanesljivih in stalnih cenah v podružni trgovini

tvrdke R. MIKLAUC

„Pri Škofu“

Ljubljana — Pred Škofijo št. 3. — Medena ulica.

: Foceten oddelak v prvem nadstropju.

Cenik na zahtevo brezplačno in poštino prosto.

V skladišču blaga

Malvina Weisz

Ljubljana, Šelenburgova ul. 1, nasproti »Kazine«.

1 komad rjuha, 2 m dolga, brez šiva	K 196
1 komad namizni prt s 6 servijeti	196
1 komad namizni prt iz damasta (bel)	196
3 komadi brisače, izvrstne	196
6 komadov platnenih prtov za steklenino	196
1 komad klotasto spodnje krilo s svilenim leskom	196
6 parov ženskih (dolgih) ali moških (kratkih) nogavic	196
12 komadov ženskih in moških žepnih robcev	196
1 komad moška srajca (bela ali barvasta)	196
1 komad spodnje hlače iz kepra, francoskega fazona	196
2 komada moške spodnje hlače, kratke iz zelirja	196
1 komad ženska srajca s trakom obrobljena ali vezena	196
1 komad moška srajca iz šifona	196
1 komad ženske hlače iz šifona z volanom	196
1 komad ženski reformni predpasnik iz kretona	196
2 komada modrokov (šifon), lepo nakinčanih	196
1 komad predpasnik iz klotja, olupšan v vsakršnih fazonah	196
1 komad povojna blazina s trakovi in vezeninami	196
1 komad svilen šerpa ali ruta	196
2 komada platnene blazine s franžami za divan	196
1 komad svilen robec (ruta) prima	196
1 komad moška nočna srajca, prav velika	196
1 komad predpasnik iz listra, prav velik	290
1 komad šal	250
1 komad blaza za izhod	196
12 komadov brisalk za prah	196

Na deželo se izpod 10 kron ne pošilja.

Pošilja se tudi po poštne povzetju,
ako blago ne ugaja, se denar vrne.

Izvanredna prilika za delavce!

Najnovejše konfekcije za dame, deklice,
gospode, dečke in otroke.

Cele obleke za gospode od K	8—, 12—, 15—, naprej
Cele obleke za dečke	4—, 6—, 8—
Cele obleke za otroke	2—, 3—, 4—
Pelerine za gospode	7—, 8—, 9—
Športne raglane	12—, 14—, 16—
Klobuke	1—, 150, 2—
Kostume za dame	9—, 12—, 15—
Damske sako in paletot	6—, 8—, 10—
Krila spodnja in gornja	2—, 3—, 4—
Hišne halje za dame	390, 490, 590
Slamnike	50, 1—, 150
Pristni panama	6—

Vse drugo po priznani čudovito nizki ceni.

Oglejte si velike izložbe.

Angleško skladišče oblek

O. BERNATOVIC, Ljubljana, Mestni trg št. 5-6. Telefon št. 132.